

for at fremme det nævnte Lovforslag saa hurtigt som muligt.

Jeg vil ogsaa henstille, at Ministeriet allerede nu retter Henvendelser til Amsraad, Byraad og Sogneraad om at tænke paa Arbejder til næste Vinter. De Arbejder, som de 30 Millioner Kroner skal bruges til, skal jo være paabegyndte inden 1. Maj, men der vil sikkert være adskillige Arbejder, der ikke til den Tid kan være færdigprojekterede, men som vil kunne sættes i Gang senere. Og det vilde være ønskeligt, om Kommunerne kunde sætte Arbejder i Gang til Efteraaret. I den Kommune, hvor jeg har hjemme, bruger vi den Trafik at begynde vore Byggearbejder i Eftersommeren, saa at vi kan faa Husene under Tag inden Vinteren og da fortsætte med det indvendige Arbejde. Paa den Maade søger vi at imødegaa Arbejdsløsheden paa Bygeomraadet. Hvis man allerede nu kunde henlede Opmærksomheden paa, at der maaske til Sommer eller Efteraaret kunde regnes med yderligere Laan til saadanne Arbejder i den kommende Vinter, tror jeg, vi kunde opnaa en hel Del. Det er sagt, at det kan ikke nytte at gøre Regning paa at ændre Betingelserne for det Laan, som der her er Tale om, og det maa vi finde os i, men skulde det ikke være muligt til Byggeforetagender at kunne rejse et nyt Laan hen paa Sommeren, et 28-aarigt Laan med meget lav Rente, ved Statens Understøttelse, i de første Aar og senere med stigende Rente, og maaske ogsaa afdragsfrit i de første Aar? Det vilde animere Kommunerne til at begynde paa Byggeforetagender. Det her foreliggende Lovforslag vilde neppe animere dem dertil i særlig høj Grad. Dertil er Begunstigelserne for ringe. Men vi staar i Kommunen saaledes, at man maa være glad for selv det mindste. Alligevel synes jeg, man ikke skulde nøjes med det mindste, naar Talen er om at iværksætte Arbejder for at beskæftige de arbejdsløse. Det er dog en daarlig Samfundskonometri at lade alle disse Mennesker gaa ledige, naar man alligevel skal føde dem og har Arbejde at give dem.

Jensen-Sønderup: Den sidste ærede Taler (Bresemann) omtalte en Skrivelse, der var udsendt af det af Ministeriet nedsatte Arbejdsudvalg blandt andet til Privatbanernes Bestyrelser, og hvori Udvalget henstillede at iværksætte visse Arbejder, hvis det var muligt. Det ærede Medlem benyttede denne Skrivelse til et i Formen — det skal jeg erkende — mildt Angreb

paa Arbejdsudvalget og specielt dets Formand, Departementschef Vedel. Han sagde, at Skrivelsen var ikke andet end en Citering af en Skrivelse, han allerede midt i Sommeren havde tilstillet Ministeriet, og den kunde enhver Skriver have skrevet af. Jeg vil overfor dette Angreb paa Udvalget, som jeg har den Ære at være Medlem af, først gøre opmærksom paa, at Udvalget ikke var nedsat i Sommer, og derfor kunde det ikke da hverken med egne Ord og heller ikke med det ærede Medlems i en Skrivelse gengivne Ord have udsendt en Henvendelse til Privatbanerne. Jeg erkender, at der gik nogen Tid mellem Udvalgets Nedsættelse og Udsendelsen af den paagældende Henvendelse, men det betyder ikke, at Udvalget ikke havde sin Opmærksomhed henvendt ogsaa paa de Forhold, der omhandles i den af det ærede Medlem citerede Skrivelse, tværtimod. Men Udvalget har — og det vil jeg benytte Lejligheden til at oplyse — gennemført den efter min Mening overmaade fornuftige og praktiske Fremgangsmaade, i Stedet for at skrive rundt til de Personer og Institutioner, som man mener det nødvendigt at optage Forhandling med om de forskellige Arbejder, som der kunde være Tale om at formaa dem til at sætte i Gang, at tage en mundtlig Forhandling med dem.

Naar det ærede Medlem spurgte: Hvad har Statsbanerne gjort? Er de forberedte paa at lade foretage Reparationer, sy Uniformer o. s. v.? saaledes som det er nævnt i en Skrivelse til Privatbanerne, vil jeg gøre opmærksom paa, idet det illustrerer Arbejdet indenfor Udvalget, at vi i vort første Møde — jeg husker ikke Datoen og har ikke haft Lejlighed til at se den efter — havde en mundtlig Forhandling med Generaldirektøren for Statsbanerne, Direktøren for Statsbaneanlægene, Generaldirektøren for Postvæsenet o. s. v., ved hvilken vi fik undersøgt, i hvor stor Udstrækning det lod sig gøre at gaa i Gang allerede nu med at sy de Uniformer, som egentlig ikke skulde sys før til næste Aar, og hvortil der findes Bevilling paa det Finanslovsforslag, som ikke er vedtaget. Vi fik Oplysninger fra den militære Klædefabrik om, i hvor stor Udstrækning den var i Stand til at levere det Klæde, der er Brug for til Uniformer baade under Postvæsenet og under Statsbanerne, Telegrafvæsenet o. s. v. Og man er i saa Henseende gaaet i Gang med Arbejdet. Men ganske vist, der er ikke gjort noget stort Nummer ud af det. Vi har siddet